

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/385/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115220710
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115220710.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. X. XXX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou: A.. Z. N., T. X. K. S., o zaplatenie 472,06 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 208,75 eura spolu s úrokom omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 208,75 eura od 03.04.2014 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 21.07.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.08.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 472,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 03.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že v zmysle zmlúv č. A7369185 a č. A7124178 vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Návrhom sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody vo výške 164,00 eur a 53,33 eur, ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Huawei MediaPad 7 Youth a Nokia C2. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú škodu spôsobil odporca navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodátok sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody navrhovateľ zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 369,73 eura vyfakturovaných v období od 2013/11 - 2014/01. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 19.03.2014 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní Pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 15,00 eur odpísaná, a preto si ju navrhovateľ neuplatňuje. Odporca na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 100,-

eur. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 03.04.2014.

Nakoľko pobyt odporcu bol v konaní neznámy, súd mu ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) opatrovníčku a ďalej konal s ňou; opatrovníčke bol návrh s prílohami doručený dňa 26.02.2016, k tomuto sa nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea ods. 1 OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 21.07.2015, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. A7124178 zo dňa 09.08.2013, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy A7124178 zo dňa 09.08.2013, Pokusom o pokonávku zo dňa 19.03.2014, faktúrami č. 5227311178, č. 5230974774, č. 5230977673, č. 5230974915, č. 5234686587, č. 5234686826, č. Osvedčením o registrácii pre DPH, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ a odporca dňa 09.08.2013 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7124178, v zmysle ktorej bola odporcovi poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Sova 15 eur a dňa 09.08.2013 uzavreli Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy: A7124178, v zmysle ktorého odporca odkúpil telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón Nokia C2 za kúpnu cenu 1,00 euro a zároveň sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Pokusom o pokonávku zo dňa 19.03.2014 vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 369,73 eura a na zaplatenie zmluvnej pokuty/náhrady škody v celkovej výške 228,00 eur najneskôr do 02.04.2014. Odporca po zaslaní pokusu o pokonávku navrhovateľovi uhradil sumu 100,- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky.

V konaní si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrou č. 5227311178 splatnou dňa 23.11.2013 na sumu 28,32 eura, faktúrou č. 5230974774 splatnou dňa 23.12.2013 na sumu 91,63 eura, faktúrou č. 5230977673 splatnou dňa 23.12.2013 na sumu 6,00 eur (z uvedenej faktúry si navrhovateľ neuplatňuje sumu 1,00 euro ako poplatok za poistenie, čo je zrejmé z pokusu o pokonávku), faktúrou č. 5230974915 splatnou dňa 23.12.2013 na sumu 26,59 eura, faktúrou č. 5234686587 splatnou dňa 22.01.2014 na sumu 14,39 eura, faktúrou č. 5234686826 splatnou dňa 22.01.2014 na sumu 203,80 eura (z uvedenej faktúry si navrhovateľ uplatňuje iba sumu 188,80 eura, nakoľko časť pohľadávky vo výške 15,- eur bola, vychádzajúc z návrhu, odpísaná).

Okrem súm vyúčtovaných uvedenými faktúrami navrhovateľ žiadal aj zaplatenie náhrady škody v sume 164,00 eur ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia 165,00 eur a jeho akciovou cenou 1,00 euro a náhrady škody v sume 53,33 eura ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia 65,00 eur a jeho akciovou cenou 1,00 euro, s prihliadnutím na moment porušenia zmluvnej povinnosti odporcu, pričom dôvodom uplatneného nároku na náhradu škody malo byť porušenie povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Navrhovateľ bol listom zo dňa 22.02.2016 vyzvaný, aby súdu v lehote 10 dní doručil Zmluvu č. A7369185 a Dodatok k zmluve, nakoľko k návrhu neboli priložené. Výzvu navrhovateľ prevzal dňa 25.02.2016, pričom nereagoval. Následne bol navrhovateľ súdom urgovaný listom zo dňa 14.03.2016, ktorý prevzal dňa 18.03.2016, pričom výzva na doloženie listinných dôkazov bola zopakovaná a zároveň bol navrhovateľ poučený podľa § 120 ods. 4 OSP. Navrhovateľ ani na urgenciu uvedenú zmluvu a dodatok k nej súdu nezaslal.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák.č. 351/2011 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zák.č. 351/2011 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 101 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 OSP, súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 153 ods. 1 OSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Navrhovateľ v konaní ani pri podaní návrhu na súd, ani neskôr na výzvu a urgenciu súdu, nepreukázal, že medzi navrhovateľom a odporcom došlo k platnému uzavretiu Zmluvy č. A7369185 a Dodatku k zmluve, nakoľko tieto listinné dôkazy nepredložil, a to napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 OSP. Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti pritom leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak navrhovateľ tvrdil, že medzi účastníkmi bola uzavretá Zmluva č. A7369185 a Dodatok k nej, bolo jeho povinnosťou predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Keďže takéto dôkazy napriek poučeniu a viacerým výzvam navrhovateľ súdu nepredložil, ale zostal v konaní pasívny, súd dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena navrhovateľa v časti tohto tvrdenia. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazný bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“

Súd teda dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že bola Zmluva č. A7369185 a Dodatok k nej medzi účastníkmi uzavretá, a teda nepreukázal vznik tvrdeného záväzkového vzťahu. Súd potom nemal ani za preukázané, že odporcovi bolo pridelené telefónne číslo 0917345884, a teda nemal za preukázané opodstatnenie vyúčtovania služieb spojených s uvedeným telefónnym číslom faktúrami č. 5230974915 (na sumu 26,59 eura) a č. 5234686587 (na sumu 14,39 eura). Rovnako nemal za preukázané ani tvrdenie o predaji zariadenia Huawei MediaPad 7 Youth odporcovi, a preto nebolo možné priznať úspech ani tvrdeniu o spôsobnej škode navrhovateľovi vo výške 164,00 eur v súvislosti s odpredajom tohto zariadenia odporcovi. Z uvedených dôvodov súd návrh v časti zaplatenia sumy 40,98 eura za telekomunikačné služby (26,59 + 14,39) a v časti náhrady škody vo výške 164,00 eur vrátane úroku z omeškania vo výroku II. zamietol.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že v zostávajúcej časti je návrh je dôvodný len z časti. Účastníci konania platne uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7124178 (ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky), z ktorej navrhovateľovi vyplývala povinnosť poskytovať odporcovi elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporca si svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 6 bod 6.2 písm. b) všeobecných podmienok, a síce uhrádzať navrhovateľovi cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nespĺnil v lehote splatnosti. Nakoľko po pokuse o pokonávku uhradil odporca navrhovateľovi sumu 100,- eur, súd faktúru č. 5227311178 splatnú dňa 23.11.2013 na sumu 28,32 eura považoval za uhradenú a zároveň z faktúry č. 5230974774 splatnej dňa 23.12.2013 na sumu 91,63 eura považoval za uhradenú sumu 71,68 eura (100 - 28,32), pričom plnenie súd započítal práve na tieto faktúry z dôvodu, že boli najskôr splatné. Z faktúry č. 5234686826 splatnej dňa 22.01.2014 na sumu 203,80 eura si navrhovateľ uplatňuje iba sumu 188,80 eura, nakoľko časť pohľadávky vo výške 15,- eur bola odpísaná. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrami č. 5230974774 v sume 19,95 eura a č. 5234686826 v sume 188,80 eura, t.j. spolu vo výške 208,75 eura za dôvodný, a preto mu vo výroku I. vyhovel.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 19.03.2014 vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v lehote do 02.04.2014, čím poskytol odporcovi dlhšiu lehotu splatnosti, ako bola uvedená vo vyššie uvedených faktúrach. Odporca sa tak preukázateľne ocitol s plnením ceny za elektronické komunikačné služby v sume 208,75 eura v omeškaní dňa 03.04.2014. Keďže odporca záväzok včas a riadne neuhradil, vznikol navrhovateľovi nárok požadovať od odporcu popri plnení istiny vo výške 208,75 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania odporcu bola základná úroková sadzba určená ECB 0,25%, súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 208,75 eura vo výške 5,25% (0,25% + 5) ročne odo dňa 03.04.2014 do zaplatenia.

Uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 5,00 eur (faktúra č. 5230977673) za zaslanie upomienky súd nepovažoval za dôvodný, nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by takýto poplatok z uvedených dôvodov a v uvedenej výške bol medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnutý.

Zároveň súdu nebolo preukázané ani len vystavenie upomienky, a už vôbec nie jej doručenie odporcovi, a neboli preukázané skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedený poplatok, pričom vychádzajúc z definície pojmu služba v bode 1.8 predložených všeobecných podmienok, upomienku nemožno považovať za službu a už vôbec nie za službu, ktorá by poskytovala odporcovi určitý prospech, a za ktorú by bol odporca povinný platiť. Z vyššie uvedených dôvodov súd vo výroku II. zamietol návrh v časti uplatňovaného poplatku za upomienku vo výške 5,00 eur. Keďže navrhovateľovi právo na jeho zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

Pokiaľ ide zvyšnú časť istiny, ktorou je navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody v celkovej výške 53,33 eura vyčíslený ako rozdiel ceny poskytnutého telekomunikačného zariadenia Nokia C2 a jeho akciovej ceny s prihliadnutím na moment porušenia zmluvnej povinnosti, tento nárok súd považoval za nedôvodný, a preto v tejto časti návrh zamietol.

Navrhovateľ sa náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 OZ. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ potom, ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie o dojednanej zmluvnej pokute bolo pre jeho neprijateľnosť vyhlásené za neprípustné (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011) a je tu daná podľa § 53a OZ povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných zariadení a ich akciovou cenou. Navrhovateľ poukazuje na Čl. 2. bod 2.5 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb podľa ktorého účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Vychádzajúc z vyššie citovaného dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, z tohto jednoznačne vyplýva, že účastníci zmluvného vzťahu sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia Nokia C2 vo výške 1,00 euro. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. V konaní navrhovateľ nepreukázal už splnenie prvého predpokladu, a to protiprávneho úkonu, nakoľko nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Spôsob ukončenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. V konaní navrhovateľ nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania jedným zo spôsobov uvedených v citovanom článku všeobecných podmienok. Keďže platné ukončenie zmluvy zo strany odporcu navrhovateľom preukázané nebolo, a teda odporca splnil svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Navrhovateľ dôvodil, že mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou zariadenia a jeho akciovou cenou, súd má však za to, že ku vzniku škody nedošlo. Nemožno totiž za škodu považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou tak nie je následkom tvrdeného ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom ich zmluvného konsenzu, pričom tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za predané zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, ktorým je kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezaplatenia ceny za poskytnuté služby a nezotrvania odporcu v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale uzavretie kúpnej zmluvy s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol odporcovi zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatkov s odporcom dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Naviac, navrhovateľ v konaní ani dostatočne nepreukázal výšku uplatňovanej škody v sume 53,33 eura, ktorá mala podľa jeho tvrdenia predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v sume 65,00 eur a jeho akciovou cenou v sume 1,00 euro. Nepreukázal ani skutočnú trhovú cenu telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase vzniku zmluvného vzťahu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd navrhovateľovi právo na náhradu škody vo výške 53,33 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania od odporcu nepriznal a v tejto časti návrh zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej žiadal zaplatare sumy 208,75 eura s príslušenstvom za dôvodný, a preto mu vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšnej časti návrh ako nedôvodný vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Súd odporcovi s prihliadnutím na výšku istiny, na zaplatare ktorej bol zaviazaný, určil v zmysle § 160 ods. 1 OSP primeranú dlhšiu lehotu na plnenie 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradit' trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 472,06 eura s príslušenstvom priznaná suma 208,75 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 49% a hrubý úspech odporcu 51%, preto súd vo výroku III. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ich úspech v konaní bol približne rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.